

Ἀριθ. 11.

Ἔτους Ζ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἔτησια . . . Φοίνικες 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1832.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δηκίσται πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 10 Φεβρουαρίου.

Παρ' ἀξιοπιστῶν ἰδιαιτέρων Γραμμάτων μαρτυροῦμεν τὴν
στιγμὴν ταύτην, ὅτι εἰς τοὺς συγκροτηθέντας κατὰ τὰ Σά-
λωνα ἐναντίον τῶν ἀνταγτῶν πολέμους «φοινεύθη μετὰ τῶν
ἄλλων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὀλέθρου Γριζιώτης.

Αὐτὰ ταῦτα τὰ γράμματα μᾶς ἀναγγέλλουν, ὅτι, καὶ εἰ
λοιποὶ τῶν ἀνταγτῶν εὐρίσκονται αὐτοῖσι στενὰ ἀποκλεισ-
μένοι παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν
ἀξιωματῶν ἐπαρχιωτῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ζητοῦν-
τες συμβιβασμοὺς διὰ τὰ ἀπέλθου ἐκεῖθεν.

Ἐπομένως θέλομεν ἀκριβέστερα πληροφορήσει τὸ κοινὸν
μας τὰ κατ' αὐτοὺς περιμενοῦντες ὅσον ὅπως νὰ λάβωμεν
τὴν λεπτομερὴ καὶ διακεκριμένην τῶν συμβάντων ἔκθεσιν.

— Προσέτιμεν δὲ μόνον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τοσοῦτον ἐκ-
ριφωθὴ τῶν λεγομένων πατριωτῶν ἢ σπουδασχίᾳ, ὥστε ἀ-
ποτυχόντες ἀπὸ παντός εἶδους ἀπάτης καὶ ἀπειλῆς τοῦ
νὰ παρασύρουν τοὺς ἀθῶνους λαοὺς εἰς τὰ ὀλέθριά των, ὡς ἀ-
πεδειχθῶσαν, ἐπιχειρήματα, καὶ μὴ ἐπασκεσθέντες καὶ εἰς
τὴν βοήθειαν τῶν πέραν τῶν ὀρίων Καπετανέων, προσέδραμον
τέλος επικαλούμενοι τὴν ὑπεράσπισιν καὶ συμμαχίαν ἐ-
κείων, ἀφ' ᾧ ὑπέφερεν ἡ Ἑλλὰς τὸν μέγαν καὶ πολυώδυνον
ἀγῶνα, διὰ τοῦ ὑπᾶρξαι ἀνεξάρτητος.

Ἐκ Μονεμβασίας, 28 Ιανουαρίου.

« Ἀπροσδοκῆτον συμβάν συνέβη εἰς τὴν πόλιν ταύτην
τοῦ Φρουρίου Μονεμβασίας.

Ἀθροιστὴν Κρήτες ἠπανημένοι ἀπὸ ἀποστόλους τῆς Ἀνατο-
λικῆς σκηνῆς ἕως 50 τὸν ἀριθμὸν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ τῶν
τοῦ; Γ. Δρακοντιανὸν, Γεώργιον καὶ Νικόλαον Λεωπιδες καὶ
Ἰάκωβον Κουμῆν, ἀπεδιδάσθησαν διὰ τῶν πλείων καπνοῦ
Μ. Γαροφιλᾶκη Κρητὸς εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ περὶ τὸ μεσο-
νύκτιον τῆς 14 διὰ τινος ἀποκρύφου μέρους εἰσελθόντες

εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐκρύβθησαν εἰς διάφορα οἰκήματα,
κατοικοῦμενα ἀπὸ Κρητῶν, τοὺς ὁποίους (ὡς ἐπιληροφο-
ρήθημεν) εἶχον προεידωποιημένους.

Περὶ τὰς 9 ὥρας τῆς ἡμέρας καπνοὶ Στακρούλης Κρής
τοῦ ἰδίου φρονήματος ἔτριξε πρῶτος ξιφθήρης εἰς ἐν καφ-
φενεῖον, ὅπου ἐνόμιζε νὰ εὔρῃ τὴν Λοχαγὸν Κ. Βασιλειάδην,
καὶ τὸν φρούραρχον, διὰ τὰ τοὺς συλλάβει καὶ τὰ τοὺς παρα-
δώσῃ εἰς τοὺς εἰρημένους ἀρχηγούς του, ἐπὶ σκοπῷ νὰ με-
ταχειρισθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν μεγαλητέραν σκληρότητα,
διὰ τὰ παραδώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ φρεῦρον ἄλλ' εἰ δια-
ληφθέντες Φρούραρχος καὶ Λοχαγὸς, πληροφορηθέντες τὰ
περὶ τῆς ἀναζητήσεώς των, καὶ αἰσθανθέντες τὸ ἀνέλπιστον
κακὸν ἔτρεξαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν τοσοῦτῳ δὲ τὸ ἀνταρ-
τικὸν σῶμα ἠγριωμένον διεισδράτθη εἰς πολλὰ μέρη καὶ
ἐπέτυχεν νὰ εὔρῃ τοὺς φυλάσσοντας τὴν θύραν τῆς πό-
λεως εἰς ἄγχιαν, τὴν ὁποίαν κυριεύσαντες συνελαβὸν καὶ
ἐκείνους ἠρξαντο λοιπὸν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, εἰ μὲν ἐκ τῶν
ἐρεσιπίων, εἰ δὲ ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς ἀκροπόλεως, εἰς τὴν
ἐπὶ τῆς πόλεως θάλασσαν εἰς τὸ πρὸς τὸν μετὰ τὴν σφαιρί-
διον τὸν εἰρημένον Στακρούλην ἐπεκράτησε δὲ ὁ τουφεκο-
βουλισμὸς μέχρι τῆς ἐσπέρας. Τὴν ἰδίαν νύκτα οἱ ἀντάρ-
ται ἀπέστειλαν ἐπ' ἐπὶ πλοῖον εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀναφέροντες
τὴν ἀποσπῆδυσίν των εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ζητοῦντες συν-
δρομὴν, ἐξ ἧς καὶ ἐστάλησαν 100 κοιλὰ σίτος, καὶ 14
κασέλαις φουσέκας.

Τὴν ἐπαύριον, ἦτοι τὴν 16 ἐκρτήθη μὲ πλειυτέραν μα-
νίαν ὁ τουφεκοβουλισμὸς καὶ κανονοβουλισμὸς, καὶ ἐθανατώ-
θησαν δύο ἀνδρες, καὶ ἓν κορίτσιον, καὶ εἰς νέος ἐπληρώθη.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν οἱ λησταὶ Γ. Δρακοντιανὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ Λουπιδες μετὰ τοῦ Κ. Π. Καλογερά Λογαθέου
συμπολίτου μας, (λέγμεν τοῦτο τὸ ὄνομα μὲ ἀγανάκτησιν
καὶ δυσχεστεῖαν ἕκαστα τῶν ὀλεθρίων διαβουλεμάτων του),
εἰσελθόντες εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Δημογεροντίας, ὅπου καὶ τὸ

Ειρηνοδίκων Δικαστηρίων καὶ τὸ Ὑγειονομολογικὸν ἐργάζονται, εὐνοῦν τὸν Γραμματεῖα καὶ ἐμεταχειρίσθησαν καὶ αὐτοῦ τὴν βίαν, διὰ τὰ τοῦ παραδόντος τὰ Ἀρχεῖα. Τὰ ὅποια καὶ ἔλαβον ἀνθαιρέτως ὅλα ὁμοῦ καὶ τὰς σφραγίδας, καὶ ὅσα εἴδη μερικῶς ἀνήκον εἰς τὸν εἰρημένον Γραμματεῖα πρὸς αὐτὰ εἰς χεῖρας τοῦ εἰρημένου Καλογερά διὰ τὰ φυλάττειν, δὲν ἠκέσθησαν εἰς ἀποδοτέον εἰς τοῦτο ἀλλ' ἐχράσθησαν καὶ αὐτὸ τὸ Ἀρχεῖον εἰς στρατιῶνα.

Αἱ ἡμέραι τῆς 17, 18 καὶ 19 ἐπέβησαν μὲν ὀλίγω τῶν μὲν πυροβολισμῶν, ἀλλὰ μὲν πλεονέκοντες ὅτι οἱ ἡμεῖς, φυλαττόμενοι θρασηρώς, εἰς τὰ οἰκήματά μας ἀπὸ τέσσαρας στρατιωτῶν ἑκάστου, ἐπεριμέναμεν τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διατάκτου μας· οἱ δὲ συμπλοῖται μας τὴν ἀπόλυτον ἀδειαν τῆς γυναικῶν καὶ τὰ λοιπὰ κακὰ, ὅσα καταβλήθουσι τὴν ἀνθρωπότητα.

Τὴν 20 πρὸς μία ἐθνικὴ γολέη ἐμφανίσθη εἰς τὸ παράκτιστον καὶ ἡγωνίζετο, νὰ ὑπεραπαισθῇ τὴν λυμικτονίαν τῶν στρατιωτῶν τῆς ἀκροπόλεως, καὶ νὰ τοῦ ἐνισχύσῃ διὰ προσθήκης στρατιωτικῆς δυνάμεως· ἐξηλείπειν τοὺς ἐπὶ τοῖς εἰς σιγῇ ὄντας, ἔχονται ἐπὶ κεφαλῶν τῶν τῶν Ἀρχαγῶν τοῦ Γ. καὶ Κ. Ἰωάννη Μπουκίλη. Καμολοῦνται τοὺς ἐκείνου ἀπὸ τὰ ἀπλὰ ὀχυρώματά των οἱ Κωῆτες καὶ τινεῖς Μανιάται, μὲν οὖν οὗτοι ἀφῆσαν εἰς τὸ φρενὸν ἀπὸ τὸ ὅτι οὐκ ἔμελλε ἀπὸ τῶν θάσεων λεγόμενῃ σαμαράκι, βῆ ὅμως ἀπὸ τὰ σχοῖλα τὰ ὅποια οἱ συναδεδεγμένοι τοῦ ἐκκεντρίτου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκαταπαύστου πυροβολισμοῦ των. Εἰς ταύτην τὴν μάχην διεσπάρθη ὁ ὕψος τοῦ ὅμα Τσαλαχῆρος Ἰάκωβος Κουμής εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους, καὶ ἔκτοτε πλέον δὲ ἐδυνήθη νὰ πυροβολῇ ἀλλ' ἠτύχησεν ἰατρευόμενος· τὸ ἴδιον ἔπαθε καὶ Ἰ. ἑτερος στρατιώτης τοῦ ὅμα Βασιλάκης· ἐξυγορήσαν δὲ καὶ τρεῖς ζῶντες, ἀνταρτικοὶ στρατιῶται ἀπὸ τοῦ γεννητοῦ Κ. Ὁρητικοῦ, καὶ οἱ λοιποὶ εἰς φυλάττοντες ἐκείνας τὰς θέσεις· ἔφυγον μὲν μετὰ τῶν καταισχύνων. Τὴν 21 καὶ 22 ἦτο καὶ ἀπαυσις πυροβολισμοῦ ὡς πρὸς τὴν πόλιν· τοῦτο δὲ ἐκτός αὐτῆς ἀπερίριστον.

Ἡ 23 καὶ 24 ἀνεπλήρωσαν τὰ ἐλλείψεις τῶν παρελθουσῶν δύο ἡμερῶν, διότι πολλὰ ὀπλῆα καὶ ἐρημώσαν ἀπὸ τὰς σφαῖρας τῶν κασιγῶν, καὶ ἐπληρώθη καὶ ὁ Δρακονιανὸς μὲν σφαιρίδιον εἰς τὸν ποταμόν.

Ὁ Κ. Ι. Κρανίδης Σπαρτιάτης ἀφίχθεις καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πόλιν τοῦ φρουρίου μὲ μερικὸν Σπαρτιάταις, καὶ ἀρχὴς ἐσυμμερφύτο μὲ τὰς περιστάσεις, ἐπομένως δὲ ὑπερασπίζετο τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν καὶ ἐσχολοῦσε τὸν πλέον εὐαίσθητον πάσχοντα Μινεμβασιτή· συνενάεισι ἡμετέροις καὶ τιῶν ἄλλων εὐπατριδῶν ποικίλων συμπολιτῶν μας ἐνήργησε νὰ παρεισάξῃ βλαβερὰ εἰς τὴν σκέψιν τῶν Κρητῶν, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀξιώματι. Μανιατῶν ὅσα κακὰ ἔδοκμασαν οἱ κάτοικοι, καὶ ὅσα ἐπαπειλοῦντο νὰ πάντι. Ἔνεκα τῆς ἰδιοτελείας των, καὶ κατὰ θῶσε τὸν δ' ψάμενον ἀπὸ τὰς φαμελίας σκιπὸν διέλυσε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ ἐνήγγησε νὰ γείνη συμβιβασμὸς, ὧς καὶ ἔγεινε.

Ἡ δὲ ἐπεριμέναμεν ἀνυπομένως τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς ἀποφασισμένης προθεσμίας διὰ τὴν ἡσυχίαν, καὶ ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιουκτησίας μας, πρὸς τὸν ὅτι ὁ Τοποιορητής

μας ἔφυγε λαθραίως τὴν λήγουσαν νύκτα, καὶ ἡ νοὶ κακοῦργος ἐμελλον ν' ἀναχωρήσῃσι. παραλαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν οἰκονομίαν του καὶ ὅλα τὰ δημόσια χρήματα. Ἡ πράξις του αὕτη, καθὼς καὶ ἄλλαι πολλαί, μᾶς πείθου νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐφάη ἀάξιος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὅποιαν ἐτιμήθη· ὡς οἱ Κωῆτες δὲ μᾶς εἶπον, ἦτο συνημμένος μετ' αὐτῶν εἰς τὴν προδοσίαν τῆς πόλεως, δι' ἣν ἡμεῖς καὶ τὴν κατακυριεύσιν τῆς ἀκροπόλεως ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως τοσούτων.

Χρὲς ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν πόλιν ταύτην ὅλοι οἱ ἐντοχοὶ τοῦ τολμήματος, περὶ ὧν ὁ λόγος, καὶ οἱ ὑποτακτοὶ μετ' αὐτῶν ἠκολούθησαν, καὶ οἱ ἀάξιοι νὰ λέγονται Μινεμβασιταί. Π. Καλογεράς, Λογιστής, καὶ Α. Τσιμνόπουλος, ἀφῆσαντες τοὺς κατοικοὺς εἰς ἡσυχίαν· οἱ δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναπέμπου, εὐχὰς εἰς τὸν Ὑψίστον καὶ νὰ εὐλογῇ τὸ ἄγιον αὐτοῦ ὄνομα, συγχρόνως δὲ νὰ εὐχαριστοῦν εἰς τὴν γυναιότητα καὶ ἀξιοσύνην τοῦ φρουρίου Κ. Ι. Γρακῆρη, τοῦ Ἀρχαγῶ Κ. Π. Βασιλειάδου, τοῦ Τπολοχαγῶ Κ. Διονυσίου, καὶ Ν. Ζομπῶ τοῦ ἐσχάτως φάτατος, ἐνταῦθα, καὶ εἰς τῶν λοιπῶν στρατιωτῶν τὰ ἄλλα καὶ τὸν ναυτιλισμὸν. »

Ἀναφορὰ τοῦ Κ. Γ. Διοβουνιώτου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Σπειλῶ ὁ ὑπορκινόμενος διὰ τῆς παρουσίας μου νὰ ἀναγείνῃ εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι κατὰ τὴν προέβασιν, τὴν ὅποιαν ἐδημοσίευσεν, ἐπιθυμῶ νὰ ἡσυχάζω εἰς τὸ ὁσπτήριόν μου· ὅθεν παρακαλῶ νὰ εὐφραστήθῃ, διὰ νὰ μοῦ στείλλῃ διαταγὴν τῆς συγχωρητικῆς μου.

Πεπεισμένος, ὅτι θέλει εἰσακουσθῇ ἡ δέησίς μου, ὑποσημειοῦμαι εὐσεβῶς.

Ἐν Καστρὶ, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ εὐπειθὴς Γ. Διοβουνιώτης.

Ἀναφορὰ τοῦ ΙΒ Τάγματος τῶν Ἐλαφρῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀνέκδοτος εἶναι ἡ ὑψηλὴ τοια κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχὰς μας, θεωροῦντες τὰ στασιαστικὰ καὶ ἀνταρτικὰ κινήματα, τὰ ὅποια παρασύρουν καὶ κατατράβουν τὴν εὐταξίαν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ λαοῦ. Ἡ δεξιὰ χερσὶ τοῦ Ὑψίστου ἡ ἐκ πολλῶν δειῶν σώτασα τὴν πολυπαθὴ καὶ δύστυχον πατρίδα. Θέλει διαλύσει καὶ ὅσον ὕψω τὴν σκηνὴν ταύτην, ὡς ἰσὺν ἀράχης.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἄτομον τοῦ Κ. Α. Α. Καποδίστρια, τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ στρατοῦ, μᾶς ἐνθαρρύνει, ὅτι τὰ σοφὰ μέτρα του θὰ παύσουν τὰς ταραχὰς τῶν κακοδύλων, καὶ θὰ σώσει τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν ὀλετήρων, ἐπιθυμῶντες τὴν εὐταξίαν, καὶ εὐνομίαν τῆς πατρίδος· ταῦτα τὰ καλὰ δυνάμεθα νὰ ἀπολαύσωμεν διὰ τῆς εὐπειθείας καὶ πίστεως πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

Ὅσοι οἱ Ἀξιώματι, Ὑπαξιωματικοί, καὶ στρατιῶται ἀποστρεφόμεθα τὴν ὁδὸν τῶν ὀλετήρων, εἴμεθα κατὰ

πάντα στερεῖ εἰς τὸν ὄγκον τῆς πίστεώς μας, καὶ περὶ δὲν δέλου ἐισχωρήσει εἰς τὰς καρδίας μας τὰ στασιώδη καὶ ἀταρτῆκα φρονήματα. πούθυμοι καὶ εὐάρεστοι νὰ χύσῃμεν τὴν τελευταίαν ῥάνίδα τοῦ αἵματός μας.

Παρακαλεῖται ἡ Σ. Γραμματεία νὰ ἀναφέρῃ τὴν αἰσθηματὰ μας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὲ τὸ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἐλευσίῃ, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἰ. Κυδύλης, ὁ Ὑπουργὸς Κ. Ἰωάννου, ὁ Ὑπουργὸς Δ. Παύσης. — Οἱ Ἀντιπ. Φαρμακόπουλος, Κ. Ἰωάννου, Σ. Δημητρίου, Κ. Θεόδωρου, Κ. Χ. Ἰωάννου, Κ. Βασιλείου, Β. Γιαννιπούλου, Γ. Δημητρίου, Γ. Νικολάου, Κ. Δημητρίου, Γ. Παλῆς, Ν. Δημητρίου, Γ. Λεγοβέτου, Ν. Πέπας, Χ. Κολιτσέπουλος. — Δεκανεῖς, Σ. Παπαδήμου, Κ. Κυδύλης, Τ. Τσόκας, Μ. Κριεβίτης, Σ. Στεφανῆ, Μ. Μάρτικας, Ν. Γεωργίου, Μ. Γιάννης, Α. Νιστορας, Δ. Νικολάου, Β. Δημητρίου, Α. Μαλέρης, Κ. Τριανταφύλλου, Μ. Σιδέρης, καὶ λοιποὶ.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Ἄνδρου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Σ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ταπεινοὶ πολῖται Ἄνδριοι, διὰ τὴν ἐξηγήσωμεν ἐν τῇ παρούσῃ τὸ μέγα αἰσθημα καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χάριτος. ἥτις διεχύθη εἰς ἡμᾶς ὅλους, ἀμα μᾶς ἔκοινο ποιήθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μας Κ. Ι. Παγκάλου ἡ ὑπ' ἀρ. 332 ἐγκύκλιός Σας, Σεβαστὴ ἡμῖν Πρόεδρε, ἀμοιροῦμεν ἐντέχνων φράσεων καὶ λήξεων.

Καὶ πῶς νὰ μὴ χερσὶ πᾶ, εὐαίσθητος καὶ φιλόνομος Ἑλληνας; Πῶς νὰ μὴ ὁμολογῇ ἀπερὸς τὰς χάριτας καὶ εὐγνωμοσύνας εἰς τὴν Σεβαστὴν Ε' Ἑθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν, ἥτις ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἔθνους προνοήσασα, ἐξέδωκε τὸ καταστατικὸν τῆς νεώτερου ἡμῶν Κυβερνήσεως Β' ψήφισμά της, δι' οὗ ἐπαξίως τῶν εὐχῶν καὶ ἐλπίδων τῆς πατρίδος ἀέθεσεν εἰς τὸν ἐνάρετον αὐτάδελφον τοῦ ἐναρετωτάτου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, τοῦ αἰδίου Κ. Βερνίκη, τὴν νομοτελεστικὴν Ἐξουσίαν; ὅτι εἴη, Σεβαστὴ Πρόεδρε, ἡ πλέον ἀθῶα ἔκφρασις τῶν κατείκων τῆς Ἄνδρου ἀγαλλομένων, διότι εἰς αἰώνια μνήμην τοῦ εὐεργετικῆς αἵου προστάτου καὶ Κυβερνήτου τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τῶν πραγμάτων τῆς ὁ ἐνάρετος ἐκεῖνου αὐτάδελφου, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ αἶμα τῆς πλέον ἐντελούς ἀφισιώσεως καὶ πενθαρξίας. Γιναί τοῦτο εἰς τὴν καθιδρυθεῖσαν νόμιμον Κυβερνητικὴν, τὴν ὅπως παρακαλοῦμεν ἐδεξώμεν τὸν πατέρα τῶν φῶων, ὅπως φωτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὸ μᾶλλον βελτιώσεως τοῦ ἔθνους ἀνεύδοτου, προσπάθειάς της.

Ἐποσημειούμεθα δὲ μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ἀνδρῷ, τὴν 30 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Προκριτὸν δημογέροντες τῆς Νήσου Ἄνδρου, Α. Α. Καμπάης, Δ. Μ. Καίης, Κ. Κωτάκης, Δ. Δαπόντε, Ι. Π. Καμπάης, Γ. Δημητρίου, Α. Μπρίκος, Ζ. Α. Δαπόντες, Α. Δαπόντες, Α. Ι. Δαπόντες, Κ. Γουλάρης.

(Ἐπὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀριθμὸν 94)

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία τῆς νήσου Ἄνδρου ἐπικυ-

ρῶν τὸ γνήσιον τῷ ὕψιστον ὑπογραφῶν τῶν προκριτὸν δημογέροντων τῆς νήσου ταύτης.

Ἐν Ἀνδρῷ, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ Δημογέροντες Κ. Κωτάκης, Α. Μπρίκος, Ὁ Γραμματεὺς, Κ. Καγκάκης.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Ἰου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι καίτοι καὶ τῶν νήσων Ἰου εὐρισκόμενοι μετὰ τὴν ἀεξάλειπτον λύπην διὰ τὴν ἐξφάνεισιν τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μας, χαρὰν ἀπαραδεγμάτιστον ἐλάδισμεν ἀρχώμενοι τὸ Β' ψήφισμα τῆς Ε' Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τοῦ ὁποῦν θεωροῦμεν ἐψηφισμένον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν Α. Ε.

Ἡ πράξις αὕτη τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τόσον δάρδρος ἐνέπνευσε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὑποφαινόμενων, ὅσην προλαβόντες μᾶλλον εἶχε προξενήσει λύπη ἢ δολοφονία τοῦ ἀειμνήστου Σ. Κυβερνήτου καὶ κοινῷ πατρὸς τῆς Ἑλλάδος.

Εὐγνωμονοῦμεν βαθύως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ταύτην, διότι προέβλεψε νὰ μετοίσασῃ τὴν ἀπαραμύθητον λύπην τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν στέγησιν τοῦ φιλοστέργου πατρὸς τῶν, ἔσπευσε νὰ καθιδρύσῃ εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν Α. Ε., καὶ διότι ἠξιώθημεν μετὰ τὴν στέγησιν τοῦ ἐναρέτου προστάτου μας, ν' ἀπολαύσωμεν πάλιν ἀρχηγὸν τὸν παμφίλτατον αὐτάδελφόν του, μὴ ἀμφισβάζοντες, ὅτι θέλει μνηστὴρ τὰς ἀγαθουργίας καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ αἰδίου αὐτάδελφου του πρὸς τοὺς Ἑλληνας, τοῦ ὁποῦν κυβερνῶν τοῦτο τὸ ἔθνος. θέλει ἐξακολουθεῖ ἡ σειρά τῶν εὐεργετικῶν τοῦ Ἀ' Κυβερνήτου μας πράξεων, ἀπολαμβάνοντες πάλιν οἱ Ἕλληνες τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποσημαζόμενα ἀγαθά. Εὐγνωμονοῦμεν ἐπίσης διὰ τὴν πρᾶξιν τῆς Συνελεύσεως, ὅτι θεωροῦμεν τὸ ἔθνος μας ἀπολαγμένον ἀπὸ τὸν τρομερὸν τῆς ἀρχῆς κίνδυνον, εἰς τοῦ ὁποῦν προδίκου ὑπάρχει διὰ τὴν ἐξφάνεισιν του, καὶ διότι ἔχοντες ἀρχηγὸν τὴν Α. Ε., θεωροῦμεν δυνατὴν νὰ ἔξασφαλίσωμεν καὶ τὴν κληρονομίαν τῆς ἀποφασιστικῆς πράξεως, καὶ ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι μόνον δύο ἀναισθητὰ καὶ ἀνθρωπώμορφα τέρατα τῆς κακοτυχίας ἐκ τῆς ἀχρηστίας καὶ ἀξίας τοῦ αἰωνίου ἀναισθητοῦ Μυσογονιχαικῆς ἀίκελίας ἐτάλμαται διὰ τὴν δολοφονίαν νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψιν τῶν.

Ὅθεν σπεύδοντες καὶ εἰς ὑποφαινόμενοι διὰ τῆς παρουσίας μας νὰ προσφέρωμεν τὸ σεβασμὸν εἰς τὰ ἐψηφισμένα καὶ τὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Κ. Α. Α. Καποδιστριαν ὀλίκην ἀφοσίωσίν μας καὶ εὐπείθειαν. Ἐποσημειούμεθα δὲ μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ἰω, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς νήσου Ἰου, Ν. Βαλέττας, Α. Μπρίκος, Κ. Φωτιστάς, Δ. Σταυράκης, Α. Μπρίκος, Ν. Σταυράκης, Σ. Α. Ρεζιζάκης.

(Ἐπὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν ἀρ. 69)

Ἡ Δημογεροντία τῆς νήσου Ἰου ἐπικυρῶν τὴν γνησιότητα τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀναφῶν ὑπογραφῶν.

Οἱ Δημογέροντες Μ. Λορενζάκης, Ν. Σακελλίου, Δ. Γ. Κυριεύση, Γ. Θ. Ζαΐμης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστου (Allgemeine Zeitung) ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1831 περιέχει τὴν ἀκολουθοῦν πρὸς τὸν Ἐκδότῃν αὐτῆς ἐπιστολὴν τοῦ Κυρίου Γάγγερι, πρώην Ἐκτάκτου Προέδρου καὶ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν παρὰ τῷ Ὁμοσπονδῷ Συλλόγῳ τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ Φραγκοφόρτον.

Σὰς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ καταχωρήσετε εἰς τὴν πολυ-
ανήχωνστον Ἐφημερίδα σας τὴν ἐφεξῆς ἔκθεσιν μου, ἥτις θέ-
λει διασαφίσει ὅπως οὐδὲν τὰς ἐκκρεμείας γνώμας περὶ τῆς Ἑλ-
λάδος, περὶ τοῦ Κόμης Καποδίστρια, καὶ περὶ τοῦ Πρίγκι-
πος Φρειδερίκου τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ὁ ἀποθανὼν Ὑπουργὸς Στεῖν (*), καὶ ἐγὼ εἰμεθα ἐκ τῶν
πρώτων καὶ ἐνθερμότερων ζηλωτῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Κόμης
Στεῖν ἦτο φίλος τοῦ Καποδίστρια ἀπὸ τὴν Πετροῦπολιν, ἐγὼ
δὲ γάμος τοῦ ἀπὸ τοῦ διαφόρου Συλλόγου (congrès),
εἰς τοὺς ὁποίους εἶχαμεν συμπαραυεσθῆ. Οἱ δύο φίλοι συνήπαν
τῆς μετέπειτα εἰς τὴν Γενεύην (Genève) εἰς τὸ Ἐμς
(Ems), καὶ Νασαυίαν (Nasau), ὅπου παρευρέθη καὶ ἐγὼ.
Το ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεών μας καὶ τῶν φροντίδων
μας ἦτον ἡ Ἑλλὰς· μοναρχικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν ἀξιωτέ-
ρον, ἱκανώτερον, καὶ πιστότερον ἄνδρα, καλλιέργια καὶ φω-
τισμὸς τῆς Ἑλλάδος δια τῶν Γερμανῶν, βοηθήματα παντὸς
εἶδους, ἱκανὴ πίστωσις (credit), ἰδοὺ αἱ θεμελιώδεις ἀρχαί,
περὶ τῶν ὁποίων εἰμεθα πάντοτε σύμφωνοι. Εἰς τὴν πρώτην
γραμμὴν τῶν ἀξίων διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡγεμόνων ἐνόμιζον ἐγὼ
μὲν τὸν Ἀρχιδούκα Κάρολον (**), Στρατηγὸν, πατέρα, ἄνδρα
ὑπέροχον, τίμιον καὶ ἔμφορον, καὶ τὸν Πρίγκιπα Φρεδε-
ρίκον τῶν Κάτω Χωρῶν, οἱ δὲ ῥηθέντες δύο ἐνδοξοὶ φίλοι
μου παρα πάντα ἄλλον τὸν Πρίγκιπα Φρεδερίκον, ὑποθέτοντες
τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἐπρόκυπτον ὡς πρὸς τὸν Πρίγκιπα
Κάρολον ἀπὸ τὴν πολιτικὴν θέσιν τῆς Αὐστρίας πρὸς τὴν
Ἑλλάδα. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ὑπελογιζόμεν, καὶ ὠνο-
μαζόμεν τοὺς Πρίγκιπας τῆς Πρωσίας, τὸν Λεοπόλδον τοῦ
Σαξ-Κοβούρ, καὶ τὸν Κάρολον τῆς Βυαρίας. Τοιαῦτα φρο-
νῶν ἐσυνδιελέχθη κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν μὲ τὸν Πρίγκιπα
Μέττερνιχ εἰς τὸ Johannisbevy (***) ὑπερασπιζόμενος
τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγώνος. Αὐτὸς μὲν μοι ἐπέβαλε σιω-
πὴν περὶ αὐτῆς τῆς υποθέσεως, ἐγὼ ὅμως δὲν δύναμαι νὰ
ἀποσιωπήσω. ὅτι ποτὲ δὲν τὸν νῦν πλέον εἰδημονα, πλέον
συγκτατατικὸν καὶ πλέον εἰλικρινῆ. Ἐνταῦθα ἐρευνῶ καὶ
ἔμαθον θετικῶς ἀπὸ τοῦ σημαντικωτέρου Τραπεζίτας τῆς
Εὐρώπης, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦς ῥηθέντας Πρίγκιπας δὲν ἦθε-
λεν εἶναι περισσοτέρην χρηματικὴν παρ' αὐτοῖς ὑπόληψιν παρὰ
τὸν Πρίγκιπα Φρεδερίκον. Ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐπεσκέφθη
κατόπιν τῆς Μεγολας Αὐλᾶς, πρὶν ἀπελθεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα,
ὅπου εἶχεν ἐκλεγθῆ Κυβερνήτης. Ὑπολογίζας τὴν ἐποχὴν

τῆς εἰς Παρίσιους ἐλεύσεώς του ἀπῆλθον ἐκεῖ. ἀλλ' ἔμαθον
μετὰ βεβαιότητος ἀπὸ τὴν ἀξίωστον καὶ ῥῆλιν μοι συγγέ-
νειαν τοῦ Ἐνδοξοῦ, ὅτι ὁ Καποδίστριας σκοπεῖ νὰ μεταβῇ
οἷ εἰς Παρίσιους, ἀλλὰ πρότερον εἰς Βρυξέλλαις, ἔσπουσα νὰ
ἀπέλθω εἰς αὐτὴν τὴν τελευταίαν πόλιν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου
ἔρθωσιν ἐκεῖ καὶ ὁ Καποδίστριας, καὶ συνεχῶς συνανηστρε-
φόμεθα. Δὲν δύναμαι νὰ ἀνταμώσω τὸν Βασιλέα (μοι ἔλεγε)
διότι δὲν ἔχω ἔδωκα (Ὑπουργοῦ. « Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς
» Ρωσίας μοι ἐπρόσφερε πάλιν τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ τῷ ἄ-
» περ θῆν, Μεγαλειότητε. Εἰς τὰ Συμβούλια σας δὲν θέλω
» δουρῆθαι νὰ εἶμαι, εἴμῃ Ἕλληνα· εἶναι λοιπὸν καλῆς τῆς νὰ
» εἶμαι Ἕλληνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπομένως δὲν εἶμαι Ὑπουρ-
» γος τῆς Ρωσίας, διότι παρητήρησα δὲν εἶμαι Κυβερνήτης
» τῆς Ἑλλάδος, ὅτι δὲν ἐδέχθη ἀκόμη αὐτὴν τὴν ἀξίαν.
» Θέλω ὁμιλῆσαι λοιπὸν μὲ τὸν Κύριον Φερστόλκ (πρώτον
» Ὑπουργὸν τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν), πλὴν ὅχι ὡς
» διπλωμάτης πρὸς διπλωμάτην, ἀλλ' ὡς ἀπλοῦς πολίτης
» πρὸς ἀπλοῦν πολίτην, εὐρίσκομαι εἰς μίαν πολλὰ δυσχερῆ
» θέσιν· εἰς τὴν Λόνδρον μὲ ὑποθέτουν Ῥώσον, εἰς τὴν ε-
» τρούπολιν μὲ ὑποπέμπουν ὡς Ἀγγλομανῆ, καὶ ὅτι πρώτιστον
» ἀντικείμενον τῶν σκέψεών μου ἔχω τὴν Ἐπτάνησον. Καὶ
» μία Ἐπικράτεια δὲν εἶναι καταλληλοτέρα διὰ τοὺς
» σκοποὺς καὶ διὰ τὰς σχέσεις μου, παρὰ τὴν τῶν Κάτω
» Χωρῶν καὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς, καὶ τὴν Κυβερνήσιν τῆς καὶ
» τὸ ἔθνος τῆς προτιμῶ ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα. Ὁ Βασιλεὺς ἄς
» δεχθῇ εἰς τὰ ναυτικά του σχολεῖα νέους Ἕλληνας, καὶ ἄς
» προστατεύῃ τοὺς εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εὐρισκο-
» μένους. Αὗται εἶναι αἱ ἀπλᾶί μου αἰτήσεις· βοηθήσατέ με
» διὰ νὰ ἐπιτύχω κατὰ τοῦτο » καὶ οὕτως ἐγένετο.

Πολλὰ ἐνθέρμως ὠμίλει ὁ Κόμης Καποδίστριας περὶ τῆς
μεταναστεύσεως Γερμανῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα· σωματοφύλακες
Γερμανοὶ, βήναυστοι Γερμανοὶ, ἦτον τὸ ἀντικείμενον λε-
πτομερεστάτων συνδιαλέξεων. « Πλὴν, (ἔλεγεν ὁ Καποδί-
» στριας) χροσωτῶ εἰς αὐτοὺς καὶ ἀσφάλειαν. Εὐθὺς ἀφ' οὗ
» ἀποκατασταθῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλω γράψω ὁ ἴδιος
» εἰς τὰς Κυβερνήσεις, διότι δὲν πρέπει νὰ γενῇ τί ἄνευ τῆς
» συγκαταθέσεώς των. » Ὅτε τὸν ἔκαμα τὴν παρατήρησιν,
ὅτι, ἂν θέλῃ νὰ προσελκύσῃ τοὺς Γερμανοὺς, πρέπει νὰ πα-
ραιτήσῃ πᾶσαν ἀπέχθειαν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, διότι
καὶ αὐτοὶ εἶναι Γερμανοὶ, καὶ ἐκ τῶν ἀξιωτέρων. Δὲν μοι
ἀπεκρίθη τίποτε, ἀλλ' ἐφύλαττεν ἄκραν σιωπὴν. Ὅτε τῷ
ἀνέφερον τὸ περὶ βασιλείας κεφάλαιον, ἀπέφωγε νὰ ἐμβῇ
εἰς τὴν περὶ τοῦτου ὁμιλίαν, λέγων, ὅτι ἡ θέσις τῶν πραγ-
μάτων παρήλλαξε, καὶ ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ τὴν θεωρήσῃ
ἐγγύθεν. Δὲν εἶμαι καρδιογνώστης, ἀλλὰ φρονῶ μετὰ βεβαιό-
τητος, ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἐσκόπευεν, ἐπεθύμει ἴσως καὶ ἀγα-
ποῦσε νὰ ἔχῃ τὴν δόξαν νὰ γείνη ὁ σωτὴρ, ὁ θεμελιωτής καὶ
ὁ πατὴρ τῆς Ἑλλάδος.

Μακρὰν τοῦ νὰ πιστεύω, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Φρεδερίκος τῶν
Κάτω Χωρῶν ἐπεθύμει τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, εὐρίσκω
μάλιστα ὅπως διόλου τὸ ἐναντίον. Αἱ περὶ τούτου θεωρίαι
μου ἔμειναν αἱ αὐταί, μόνον ὅτι ὁ ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ
Κυβερνήτου παρήλλαξε πολὺ τὰ πράγματα.

(*) Ὑπουργὸς τῆς Πρωσίας.

(**) Ἀδελφὸς τοῦ νῦν Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας.

(***) Ὑποστατικὸν τοῦ Πρίγκιπος Μεττερνίχ κατὰ τὸ
nasau.